

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 6584/06
20.12.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Obrada Andrića i Tomislava Medveda, članova veća, sa savetnikom Nadeždom Nikolić, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužilje AA, koju zastupa AB, advokat, radi poništaja rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreske uprave - Regionalni centar Beograd, broj 7311-116/07 od 26.04.2007. godine, u predmetu inspekcijских mera, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 20.12.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilja je podnela tužbu protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreske uprave - Regionalni centar Beograd, broj 4139-103/2006-02 od 25.10.2006. godine, kojim je odbijena, kao neosnovana, njena žalba, izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreske uprave - Filijale Zvezdara broj 47-2-035/06-030 od 31.03.2006. godine. Navedenim prvostepenim rešenjem tužilji, kao poreskom obvezniku, u postupku terenske kontrole obračuna i uplate PDV utvrđen je poreski period od 01.01.2006. godine do 31.01.2006. godine po poreskoj prijavi broj 235711183 i porez na dodatu vrednost za promet dobara i usluga u ukupnom iznosu od 3.688.635,00 dinara, kao i prethodni porez u ukupnom iznosu od 2.624.337,00 dinara, kako je to navedeno tačkom 1. dispozitiva rešenja. Tačkom 2. dispozitiva utvrđena je tužilji obaveza PDV za poreski period od 01.01.2006. do 31.01.2006. godine u iznosu od 1.064.298,00 dinara i naloženo da poslovne evidencije u svemu usaglasi sa tačkom jedan dispozitiva ožalbenog rešenja.

Tužilja tužbom, koju je podnela protiv rešenja tuženog organa 25.10.2006. godine, osporava zakonitost rešenja tuženog organa i predlaže da se ono poništi. U tužbi navodi da nije pravilno primenjen zakon, da činjenično stanje nije pravilno i potpuno utvrđeno, kao i da su povređena pravila postupka. Ističe da se u ovom slučaju radi o ugovoru o zajedničkoj izgradnji koji je zaključen između "BB" i tužilje - AA i AA1, fizičkih lica, vlasnika lokacije, a prema kom ugovoru je "BB" bila u obavezi da izgradi stambeno-poslovni objekat u ____. Dalje se navodi da je nakon izgradnje i primopredaje objekta investitorima ispostavljena konačna situacija za izgrađeni stambeno-poslovni objekat u kojoj je iskazan PDV, a koji je platio izvođač radova "BB", a istog dana AA je izvršila prenos prava raspolaganja na stanovima i izdala račun za stambeno-poslovni objekat u kome je takođe iskazan porez na dodatu vrednost u skladu sa zakonom, a da je u svojoj poreskoj prijavi od 01.01. do 31.01.2006. godine iskazala svoju poresku obavezu kao i iznos poreza koji je prethodno platila "BB" i opredelila se za povraćaj razlike u visini između ova dva iznosa u skladu sa članom 28. Zakona o porezu na dodatu vrednost. Stoga se navodi da je tužilja ispunila sve uslove za odbitak celokupnog iznosa iskazanog prethodnog poreza jer je odlučna činjenica za ostvarivanje prava na odbitak prethodnog poreza to što je tužilja u periodu od 01.01. do 31.01.2006. godine, kada je izvršena predaja objekta i ispostavljanje konačne situacije, čime je izvršen promet dobara i ispostavljen račun za prvi prenos stanova i poslovnog prostora, bila obveznik PDV, te da nije od značaja to što tužilja nije od početka izgradnje objekta bila evidentirana u sistem PDV. U vezi sa tim navodi se da u vreme izgradnje objekta nije bilo nikakvog prometa, te je poreski organ pogrešno primenio zakon na štetu tužilje kada joj je priznao pravo na odbitak dela prethodno iskazanog poreza na vrednost izvedenih radova samo u periodu od njenog evidentiranja u sistem PDV pre završetka izgradnje objekta, kao i da je nejasno pozivanje tuženog organa na odredbe člana 8. stav 4. Zakona o PDV jer tužilja nije vršila prodaju stanova koji po ugovoru pripadaju izvođaču čime bi se izbegavala dvostruka obaveza plaćanja poreza na dodatu vrednost.

Tuženi organ u odgovoru na tužbu obavestio je sud da je nakon podnošenja tužbe doneo novo rešenje broj 731.1-116/07 od 26.04.2007. godine kojim u stavu prvom dispozitiva odbija, kao neosnovanu, žalbu tužioca, izjavljenu protiv rešenja Ministarstva finansija - Poreske uprave - Filijale Zvezdara, broj 47-2-035/00-030 od 31.03.2006. godine, a stavom drugim dispozitiva rešenja ovim rešenjem zamenjuje rešenje Ministarstva finansija - Poreske uprave - Regionalni centar Beograd, broj 413.1-103/2006 od 25.10.2006. godine. U odgovoru ističe da ostaje pri razlozima zbog kojih je odbio žalbu tužioca i predlaže da se tužba odbije.

Vrhovni sud Srbije je rešenjem U.6584/06 od 06.06.2007. godine naložio tužiocu da se u roku od 15 dana od dana dostavljanja rešenja izjasni da li je zadovoljan naknadno donetim rešenjem tuženog organa od 26.04.2007. godine ili ostaje kod podnete tužbe i u kom obimu, odnosno da pismeno obavesti sud da li tužbu proširuje i na novodoneti upravni akt - rešenje tuženog organa od 26.04.2007. godine.

Podneskom od 28.06.2007. godine, tužilja je obavestila sud da nije zadovoljna novodonetim rešenjem tuženog organa od 26.04.2007. godine, pa ostaje kod podnete tužbe i istu proširuje i na novodoneto rešenje.

Nakon razmatranja spisa predmeta, navoda tužbe, podnesaka tužilje i odgovora na tužbu, Vrhovni sud Srbije je našao da tužba nije osnovana.

Po oceni Vrhovnog suda Srbije, pravilno je postupio tuženi organ kada je odbio, kao neosnovanu, žalbu tužilje izjavljenu protiv prvostepenog rešenja. Ovo sa razloga što iz dokaza u spisima predmeta, zapisnika o izvršenoj kontroli obračuna PDV i pravilnosti i tačnosti iskazanih podataka u poreskoj prijavi poreza na dodatu vrednost kod tužilje od 17.03.2006. godine proizlazi da je tužilja kao investitor i nosilac investiciono-tehničke dokumentacije - sa AA1 za izgradnju stambeno-poslovnog objekta u ____, sklopila ugovor o zajedničkom ulaganju sa "BB", te da je u poreskoj prijavi za PDV za period od 01.01.2006. do 31.01.2006. godine iskazala iznos prethodnog poreza od 6.143.640,00 dinara, na osnovu primljenog računa broj 19/06 od 31.01.2006. godine, koji je izdao navedeno građevinsko preduzeće i koji račun se odnosi na izvedene i finansirane radove na stambeno-poslovnom objektu za period od 01.01.2005. do 01.01.2006. godine. Iz navedenog zapisnika dalje proizlazi da je tužilja - AA, 31.10.2005. godine, evidentirana u Registar PDV obveznika i da je navedeni datum označen kao dan počinjanja PDV aktivnosti, a da se radovi izvedeni u ime i za račun AA odnose i na period od 01.01.2005. do 31.10.2005. godine kada nije bila poreski obveznik u smislu člana 8. Zakona o PDV, a iz zapisnika od 09.03.2006. godine vidi se da je ukupna vrednost direktnih i indirektnih troškova u poslovnim knjigama poreskog obveznika proknjižena kao troškovi nastali izgradnjom za period od 01.11.2005. do 01.01.2006. godine u iznosu od 14.579.651,60 dinara, a obračunati PDV na ovu osnovicu je 2.642.337,00 dinara i predstavlja iznos koji poreski obveznik može koristiti kao prethodni porez zbog čega je tužilji utvrđena obaveza plaćanja poreza na dodatu vrednost u iznosu od 1.064.298,00 dinara. Prema tome je pravilno postupljeno kada je tužilji utvrđen porez na dodatnu vrednost, kao i kada nije priznato pravo na odbitak prethodnog poreza za vrednost iskazanih i obračunatih radova za period od 01.01.2005. do 31.10.2005. godine, a iz razloga što u tom periodu nije bila u sistemu PDV, pa nije imala status poreskog obveznika, kako je to pravilno ocenjeno osporenim i prvostepenim rešenjem.

Sud je cenio navode iznete u tužbi pa je našao da ovi navodi nisu osnovani. Pri nespornoj činjenici da tužilja u periodu od 01.01.2005. do 31.10.2005. godine nije bila u sistemu PDV, to nije bila poreski obveznik u smislu čl. 8. st. 4. Zakona o PDV, kao i da za taj period nisu ispostavljene situacije za vrednost izvršenih građevinskih radova na stambeno-poslovnom objektu od strane "BB", to za ovaj period tužilja nije ispunila uslove za priznavanje prava na odbitak prethodnog poreza propisane članom 28. Zakona o porezu na dodatu vrednost. Činjenica da je u vreme ispostavljanja računa za izvedene i finansirane radove na stambeno poslovnom objektu, tj. u vreme predaje radova, tužilja bila u sistemu PDV, nije od značaja za ostvarivanje prava na odbitak prethodnog poreza koji je obračunat i iskazan na vrednost izvedenih radova za period od 01.01.2005. do 31.10.2005. godine, tim pre što za ove radove nije posebno iskazana u računima njihova vrednost i dinamika, zbog čega je pravilno utvrđena tužilji poreska obaveza kako je to navedeno u dispozitivu prvostepenog rešenja.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je našao da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužilje, pa je na osnovu člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 20.12.2007. godine, U. 6584/06

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Nadežda Nikolić, s.r. Olga Đuričić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

RS